

GAZETA WIEYSKA.

Praca wszystko zwycięża.

w Warszawie dnia 13. Listopada Roku 1818.

TEORYA ROLNICTWA.

(Ciąg dalszy pisma P. Fischer.)

3.) Gdy zaś rozwiązanie tych poprzednich zagadnień nastąpi i do wrodnie okaże, iż przystąpić można bezpiecznie do dzieła reformy, zwrócić należy staranie na polepszenie dawnego gospodarstwa za pomocą doskonalszego wyrobienia roli, osuszania łąk zatopionych i zwilgoce-
nia łąk oschłych, przysporzenia nawozu mierzwiastego i wynalezienia wszelkich ziemnych i mineralnych nawozów; przez dbałość o utrzymanie bydła przy zdrowiu, pilne zachowywanie słomy i siana które są dotąd iedynym wypasem; zgoła przez wydoskonalenie dawnego trybu, z usunięciem tych tylko okoliczności:

a) które tamują zmiany nieodzownie i bezwzględnie potrzebne, i te

b) niezmnieszą dochodu obecnego,

c.) i podadzą łatwość do zrządzenia korzyści w czasie następnym.

4.) W ówczas może być zamierzone uporządkowanie kolei gospodarstwa płodozmiennego wymagającego nie wielkiéy siły. Jeżeli bowiem te zrządzi skutek pomyślny i wyiedna środki do dzielniejszego działania, wykryie się pora i łatwość do urządzenia gospodarstwa płodozmiennego w trybie zastosowanym do iego przeznaczenia, gdzie dostatek i porządek stają się bezpośrednim wynalazkiem usiłowań i śmielszych zabiegów. Ostróżność zaleca przeto podzielenie roli na części zastosowane do dawniejszego ich wymiaru. W tych częściach wyznaczą się przemiany odpowiadające gatunkóm i ilości zboża użyć się mającego w nowém gospodarstwie, którego tabella starannie utrzymywana być powinna, dla kierowania przemianą płodów podług planu zamie-

zonego, zważając na wprowadzenie w kolei przemiany, zboża znajdujące się już na gruncie. Taka tabella obéymować powinna wskazówkę porządku i trybu w pracach na lat kilka po sobie następujących, chociaż nie ma zgola konieczny potrzeby tak ścisłego zachowywania iéy prawideł, aby wyobocznie zapowiadające korzyść nastąpić nie mogło. Jeżeli więc znajdą się między wymierzonymi przemianami takie części gruntu, na których zaprowadzenie nowego trybu grozi niebezpieczeństwem lub szkodą należy je zostawić odłogiem lub też obrócić na pastwisko, dopokąd nie zbliży się pora, gdzie z dogodnością użyte być mogą.

5.) Jeżeliby się okazała różnaitość w naturze gruntu tak znaczna iż niepodobną będzie rzeczą iednostayną na nim zaprowadzić uprawę, wypadnie w ów czas ową różniącą się ziemię podzielić na przemiany dwoiakie, końcem urzadzienia na każdéy części szczególowego do okoliczności zastósowanego trybu gospodarstwa płodozmiennego.

6.) Jeżeli wynika z przyiętego porządku, potrzeba usunięcia na ten rok iakiego rodzaju zboża z ogólu zasiéwów, należy raczéy poświęcić iarzyńę niżeli oziminę, ponieważ ta iedna rokuie w gospodarstwie tróypolném pożytek niezawodny, niedostatkowi iarzyńy zaradzić zaś można zbiorem traw paszystych. Z równą ostrożnością postępować należy z łąkami i tych potąd nienaruszać potąd urządzenie pastwisk sztucznych

niezabezpieczy dostateczny żywności dla bydła. Gdyby iednak szczególniejsze okoliczności zapewniały o obfitym zbiorze na łąkach przeoranych, nie można zaniedbywać téy korzyści iaka zwykle wynika z gruntów świeżo zaiętych do uprawy.

7.) Prawidła ostrożności są nade wszystko potrzebne w tych miejscach, gdzie ziemia wyniszczoneza z pożywczych soków nie sprzyia odmianom; pierwszą zatem czynnością bydz powinno przywrócenie ziemnych sił iakich potrzebuie dla wydawania ilości plnów stósowney do iéy przestrzeni, do czego posłuży nade wszystko użycie środków zanie dbanych w trybie istnącego dotąd gospodarstwa. Jeżeli owszem gospodarstwo to nieoszczędzało środków do otrzymania roli w dobrym i zamóжным bycie, wykryie się wnet skutek pożyteczny z odmiany, a zaprowadzenie iéy znacznie ułatwioném zostanie.

8.) Kolej dopiero czasu wykryie ile traw paszystych zasiéwać potrzeba. W początkach tyle tylko ile tego dozwala grunt i stan pól ornych bez uszczuplenia dotychczasowego wielce ieszcze potrzebnego plonu. Kiedy się już grunta do tego stopnia poprawi i gospodarstwo płodozienne tak uporządkuie, że podług upodobania trawy paszyste zasiéwać będzie można, na ten czas zastósować się należy do pozostawionych łąk i tyle tylko paszy zasiéwać ileby iéy ieszcze brakowało; późniéy nareszcie, przekonawszy się dowo-

dnie, ile grunt do wysokiego stopnia płodności doprowadzony paszy wydać iest w stanie, i obliczyćwszy dokładnie ile paszy uzyskać można z uprawy zbóż przed zasięwem traw paszystych i po ich zbierze na tymże gruncie nastąpióney, wypadnie zaiste albo zmniejszyć pastwiska, albo powiększyć inwentarz i zaprowadzić płodozmiany potrzebujące obfitszego nawozu.

Tak więc w początkach gospodarstwa płodozmiennego uprawa traw paszystych mniejszą będzie z powodu ubóstwa, w końcu zaś mniejszą będzie z powodu zamożności gruntu.

9.) Chcąc początkowo zaprowadzić uprawę traw paszystych bez szkodliwego zboczenia od dawnego trybu gospodarowania, możnaby stosownie do okoliczności uskutecznić to przez zasiów wyk, sumieszki, żyta na paszę, szperglu czyli sporku, tataraki i t. p. w ugor należycie zgnoiony i uprawiony, plony te wczesnie i zielono zkoszone niewysilaią pola i dozwaliaią wczesney uprawy roli pod zasiowy ozime. W każdym także gospodarstwie gdzie koniczyna udawać się może znajdzie się pewnie kawałek roli pod zasiów koniczny czerwony (brabancki) na użytek przyszłoroczny.

10.) Ponieważ koniczyna rzadko się na polach iarych udaie, radzę przeto, przechodzącym od zwykłego trybu do gospodarstwa płodozmiennego, przeznaczać pod koniczynę pola ozimowe, które iak to się najczęściej zdarza, nie będąc ieszcze

tak dobrze sprawione iżby się potém ozimina udać się mogła, a gdy prócz tego pasza iest nieodzownie potrzebną, wypada przeto koniczynę piękną zostawić przez dwa lata, i stosownie do okoliczności albo ją w roku drugim raz zkosić i pole pod oziminę uprawić, albo po dwukrotném skoszeniu rolę pod iaryzną przeznaczyć, albo nareszcie przy niedostatku paszy, do koszenia niezdatną koniczynę dopotąd spasać, pokąd inna trawa niepodrośnie lub nieotworzy się gdzie wypas iakowy. Korzyść z dwuletniego użytkowania z koniczyny tak iest iawną, iż wielu gospodarzy przemiennych przyięli i zachowali ją na zawsze w swojej kolei zasiówów.

11.) Większa obfitość paszy nie wymaga koniecznie bezzwłocznego powiększenia inwentarza, zwykle bowiem bydło dawniejsze tak źle było żywioném, że daleko więcéy paszy zpotrzebować zdoła. Można iest także opiekąd dłużey zostawiać w stajniach lub oborach, przez co więcéy paszy spożyie. W powszechności nienależy piérwéy zaopatrywać się w większą ilość bydła, pokąd nie przekonamy się dostatecznie że i w latach następných na wybornéy i obfitéy paszy zbywać nie będzie. Miałec atoli kapitał i sposobność w nabywaniu paszy, możnaby wczesniey zaprowadzić zmianę żadaną. W razie przeciwnym przystępować wypada do nowéy kolei rzeczy z ostrożnością naywiększą i uprawie paszy poświęcić nieraz niektóre zasiewy zbozowe:

12.) Gdy rośliny korzonkowe obfitego potrzebują nawozu, przeto do uprawy takowych w ten czas dopiero przystąpić można, kiedy rola pod zboża ozime przeznaczona, na ten i na przyszły rok dostatecznie jest użyźniona. Skoro natenczas dosyć jeszcze pozostanie nawozu, przy czém i na jego gatunek zważać należy, natenczas możnaby zacząć uprawę roślin korzonkowych.

13.) Postępując według wszelkich zasad ostrożnością wskazanych strzegąc się pilnie przestąpienia kolei właściwej (z którego szkody wynikające na papierze przewidziane i obliczone być nie mogą) przejdzie się nieznacznie do zamierzonego gospodarstwa płodozmiennego, w krótko poczuć się dadzą tak znaczne korzyści, że przy coraz bardziej udoskonalającem się gospodarstwie, skłoniemy się za czasem do użyteczniejszój alieć oraz i większych nakładów wymagającej kolei zasiewów. Zawsze stosujemy się pilnie do zasad płodozmiennego gospodarstwa nieprzedsiębiorzmy nic takiego coby się udowodnionym sprzeciwiało doświadczeniom, lub coby podpory gospodarstwa płodozmiennego, to jest: uprawę traw paszystych i przysposabianie obfitego nawozu zagubiać miało, jedynie bowiem zasoby znaczne tych dwóch przedmiotów ośmieliłyby mogły do zboczenia jakiego, które w wszelkim innym przypadku stałoby się nieomylną najgorszych skutków przyczyną.

Zarzuty przeciw gospodarstwu płodozmiennemu; wraz z odpowiedzią na nie.

Lubo każdy gospodarz nieuprzedzony, mający sprawiedliwe i dokładne wyobrażenie o zasadach i przepisach gospodarstwa płodozmiennego iako téż i o korzyściach z niego niezawodnie wypływających, sam powiększój części wszelkie czynione zarzuty gruntownie rozwiązać potrafi; gdy atoli zręczne nie raz wyrażenie z pozornemi złączone zasadami, zarzuty ubarwić, w najlepszym światle wystawić, a tém samém mniój uważnego czytelnika uludzić i w błąd wprowadzić może; z tego więc powodu mniemam iż mi nikt za złe wzięść nie raczy, rozszerzenie się może nieco zbyteczne z wszelkiemi a mianowicie z zarzutami pozornemi.

Zarzut. Wiemy z pewnością co nam gospodarstwo trójpolne przynosi: czemuż dla skutków niepewnych opuszczać mamy kolój gospodarowania znaną i w skutkach swych niezawodną, czemu większe czynić nakłady bez przekonania się z matematyczną niemal pewnością iż się wydatki te z przyzwolitą zwrócą korzyścią? kiedy zwłaszcza nie owe umiejętnie rozwinięte zasady gospodarskich, skutek owszem dobry jest najlepszym dobrego gospodarowania dowodem. Przypuściwszy nareszcie że gospodarstwo płodozienne jest rękojmią niezawodną do wydobycia większój ilości plonów, możnaż być pewnym że się poczynione nakłady

pieniężne, trud i zabiegi nagrodzą so-
wicie?

Odpowiedź. Tak jest, znane nam są niestety skutki gospodarstwa tróypolnego: zbiory nienayliczniejsze, bydło zanędznione i głód niezawodny w czasie naymniejszego nieurodzaju, głód zaiste niedający poczuwać się możnym, ale doymniący nayliczniejszém klasie, klasie włóścian bez których gospodarstwo rolnicze ostać się nie może. Ież to razy w wielu nawet okolicach Polski, w owéy w zboże nayzamożniejszém krainie okropne zdarzały się przykłady, że ten, co krwawym potem oplaca każde niemal ziarno które mu ziemia wydaie, podać musiał ofiarę głodu, z kąd szercząc się zgubne choroby wytepiwały całe rodziny włóściańskie, co zaiste do dobrego bytu gospodarstwa rolniczego bynajmniéj przyczyniać się nie może, jest owszem nayniemylniejszą jego upadku rękomyją. Cóż powiemy o Czechach, gdzie naywyżéj (w celu uregulowania podatku) wyrachowane zbiory kraju całego poświadczają, że tam ziemia (po potrąceniu $\frac{1}{3}$ części gruntów na ugory) zaledwie $3\frac{1}{2}$ ziarn wydaie? Ież to majątności naliczyćby można, gdzie dochód czysty z gospodarstwa rolniczego byłby żaden, po potrąceniu robocizny, danin rozmaitych i innych zrzódeł dochodu. Kiedy więc w powszechności biorąc taki jest stan rzeczy w krajach gdzie dotąd gospodarstwo tróypolne istnieje; ztąd więc okazuje się iawnie: że ieśli gdzie przy gospodarstwie tróypolném znaczne bywają duchody, włóść ta win-

na jest pewnie zamożność swoią, nie trybowi gospodarstwa tróypolnego, lecz albo znaczny rozległości łąk i wypasów albo téż innym okolicznościom miejscowym wpływ dobroczynny na pomnożenie dochodu mającym. Większe korzyści, iakie gospodarstwo płodozmiennie zapewnia, nie są bynajmniéj bezpośrednim i wyłącznym skutkiem zasad teoretycznych, wypływają owszem z mnogich doświadczeń iakie dawni gospodarze tróypolni poczynili. Gdy zaś gospodarstwo płodozmiennie niewiele większych wydatków wymaga, a daleko znaczniejsze w czystym dochodzie zapewnia korzyści, jest więc rzeczą niewątpliwą że wynagrodzi trudy wszelakie. Alieć rozwodzić się dłużej nie będę z wykazywaniem prawdy aż nadto iaśney, o którém każdy nayłatwiej przekonac się zdoła porównaniem korzyści z tróypolnego i w takichże stosunkach będącego płodozmiennego gospodarstwa.

Zarzut. Liczba wielka zamożnych gospodarzy tróypolnych chlubnym jest dla gospodarstwa tego świadectwem; gdy przeciwnie niewielu jest majątnych zwolenników gospodarstwa płodozmiennego, niektórzy z nich owszem, zaniechawszy nowość zgubną wrócili się do dawnego trybu, albo téż uprzedzeni o zasadzie swoiéj na gospodarstwie płodozmienném całe potracili majątki.

Odpowiedź. Mamy miliony gospodarzy tróypolnych; w liczbie tak ogromnéj łatwo zaiste znaleźć wielu zamożnych, tam szczególniéj gdzie

osoby pojedyncze panami są włości rozległych gdzie uciążenie poddanych lub tysiączne inne nam nieznanne okoliczności przyczynić się mogły do zwiększania majątków; lecz wśród nie licznych gospodarstw płodozmiennych, niedawno rozpoczętych chcieć ogromną poszukiwać możliwości, jest to uważać gospodarstwo płodozienne za czarnoksiężską różżkę Armidy za którejby dotknięciem, natychmiast lały się skarby potokiem, alści inaczej dzieje się w gospodarstwie rolniczym: przy zasadzie najlepszej; na zrobienie majątku potrzeba pracy i czasu. Zarzut zaś ten, iakoby wielu gospodarzy płodozmiennych porzuciwszy tę nową zasadę wróciło się do gospodarstwa tróypolnego, lub upornie stojąc przy nowym gospodarowaniu sposobie narazili się na zupełną utratę majątków zarzut ten jest nie sprawiedliwym i żadnym dowodem przekonywającym poparty byż nie może. Nie przeczę, każdy zmuszonym będzie zarzucić gospodarstwo płodozienne przez rok lub dwa lata bez zastosowania się do zasad i przepisów nierozsądnie prowadzone, gospodarstwo bowiem takie rości jedynie niestusze prawo do nazwiska płodozmiennego, nie będąc niem w rzeczy samy; lecz gospodarstwa płodozmiennego według zasad porządnie od lat kilku zaprowadzonego nikt nie porzucił i nie porzuci w celu zwrócenia się do tróypolnej kolei. Tam nawet gdzie rozpoczęte przejście do gospodarstwa ulepszanego zaniechanem zostało, lub o utratę majątku

przyprawilo, tam skutki te nie wypłynęły z zasady gospodarstwa płodozmiennego, lecz albo z niewczesnego naśladowania składu jedynie powierzchownego bez zastosowania się do zasad, albo z czynienia nakładów na upiększenie nie zaś na ulepszenie gospodarstwa, z zajęcia się ulubionymi nie zaś korzyść zapewniającymi przedmiotami, z nader wyciągnięty opłaty dzierżawnej, albo narreszcie z niedostatku wiadomości potrzebnych.

Zarzut. Gospodarstwo tróypolne jest starożytnem, ma więc powagę czasu za sobą, zaopatrywało zawsze kraje zbożem, a iako narodów wszytkich główną potrzebą jest zboże, tak też gospodarstwo tróypolne, wydobywanie plonu tego ma szczególnie na celu.

Odpowiedź. Chwalebnem było gospodarstwo tróypolne w owych czasach kiedy nad nie nic ieszcze lepszego nie znano. Szanujemy starożytność, przez to uszanowanie atoli nie zrzekamy się korzyści iakie nam odkrycia i wynalazki świeższych czasów rokują. Wszakże dzikoludy poprzedziły stan towarzyski, nieprzeto rzucić mamy domy i majątki nasze i rosprószyć się po lasach i pustyniach dla zastosowania się do owego stanu starożytniejszego. Alści powaga powaga wieku ustąpić powinna powadze rozumu i światła. Lecz i powaga czasu względem gospodarstwa tróypolnego jest poniekąd wątpliwą; w czasach bowiem dawniejszych dostrzgać się dają przykłady, że po-

znanie niedoskonałości gospodarstwa tróypolnego, stało się powodem do shwycenia się niektórych zasad płodozmiennych. Naśladowanie to było ieszcze zbyt słabem i niedoskonałem, niemiano bowiem dosyć śmiałości do porzucenia zupełnego dawnéj kolei. Ze zaś gospodarstwo tróypolne dostarczało zboża obficie ku zasilaniu państw rozmaitych, to bynajmniej udowodnić się nie da z wielu w dziejach pamiętnych lat głodu, i z owéj obawy rządów, aby najmniejsze zmiany w gospodarstwie nie stały się głodu przyczyną. Zboże iest zaiste główną potrzebą narodów, kiedy gospodarstwo tróypolne nic im innego niedostarcza. Lecz tém dobroczynniejszém iest gospodarstwo płodozienne wydające daleko więcéy zboża, wiele płodów zwierzęcych, wiele roślin korzonkowych *) i innych plonów pożywnych, tak dalece że w najgorszym nawet razie dostateczne wyżywienie zapewnia.

Zarzut. Przypuszczamy nawet że gospodarstwo płodozienne iest środkiem niezawodnym do uzyskania obfitszych zbiorów, lecz przy podobnémże natężeniu i takiéy ilości nawozu i gospodarz tróypolny mógłby się w gruntach dobrych również obfitego spodziewać plonu.

*) Ileż to dobroczynnych skutków spłynęło z zaprowadzenia kartofli, których uprawa sprzeciwia się przecie składowi gospodarstwa tróypolnego, uymniąc gruntu pod zasięwy zbożowe; stosowną iest owszem w płodoziennej gospodarowania kolei.

Odpowiedź. Liczne doświadczenia przekonały, że mimo użycia wszelkiéy pracy i nawozu w dobrych nawet gruntach, gospodarz tróypolny mieć niebędzie zbiorów tak licznych iakie koléy przemienna zapewnia, częśc bowiem trzecia pól iego leży odlogiem, mniéy nawet zważając na tę tak ważną przyczynę, zapytać winniem; z kąd weźmie gospodarz tróypolny takiéy ilości nawozu? tam zwłaszcza gdzie ani zbytcechnych wypasów ani zbytcechnéy nie ma robocizny.

Zarzut. I bez gospodarstwa płodozmiennego, można obeysć się bez ugoru, uprawiając w nim pasze potrzebne iako to koniczyny, korzonkowe, strączkowe i tym podobne rośliny, iak téż czyni wielu tróypolnych gospodarzy; w Szwaycaryi zaś przykład widziéć się daie że przy paszy dostatecznéy bez ugoru i bez gospodarstwa płodozmiennego następuią po sobie klikokrotne zasięwy zbożowe.

Odpowiedź. Gospodarze takowi zowią się gospodarzami tróypolowemi niewiedząc że niemi nie są bynajmniej; system bowiem gospodarzy nieróżni się samym tylko kształtem powierzchniowym, na zasadzie owszem polega; ci zaś gospodarze opuścili zupełnie zasadę gospodarstwa tróypolnego, a przyieli (lubo ieszcze niedostatecznie) zasady trybu płodozmiennego. Zboczenia te od zasad tróypolnych są właśnie oczywistym dowodem przeciwko uczynionemu zarzutowi. W Szway-

caryi nieostała się ani jedna zasada gospodarstwa tróypolnego, zniesione są tam ugory i pastwiska oddzielne, niepoprzestają na samych zasięgach zbożowych, uprawiają owszem trawy paszyste i oprócz zboża tak wiele płodów innych iak w żadnym narodzie. Ze czasem przez lat kilka iednakową zachowują kolęzy zasięgów, świadczy to raczcy za gospodarstwem plodozmiennym nie zaś przeciw niemu; któryż bowiem gospodarz tróypolowy uskutecznić to zdoła z skutkiem pomyślnym? co przecie w Szwaycaryi dla tego iedynie miejsce mieć może że oni kolęzy zasięgów zbożowych przeplatają potym uprawą roślin korzonkowych i traw paszystych, które przykładają się skutecznie do oczyszczenia pola i do usposobienia go pod zasiewy zbożowe. Złym skutkiem z niedoskonałego zachowania kolęzy plodozmiennego wyniknąć mogącym zaradzają ieszcze przerabianiem roli przez wyrzucenie na nią ziemi z bruzd pomiędzy zagonami będących; przez oczyszczanie pola z chwastów za pomocą rąk ludzkich i przez rokoczne nawożenie gnojem. Nie iestże przecie oczewistą rzeczą, że przy dobrze urządzonej gospodarstwie plodozmiennym, mieliby ieszcze żniwa obfitsze i oszczędziliby

sobie wydatków na przekopywanie, pielenie i t. p.

Jawną prócz tego iest rzeczą że w Szwaycaryi znane są korzyści kolęzy przemiennej; że nikt ani sam Pan *Schwerz* nawet nie iest przekonany o gruntowności téj swoiey zasady, że: *maiąc dostatek nawozu i nie lękając się pracy, siac można co się podoba*. Zkądżeby pochodziły owe kolęzy w każdéj okolicy odmienne zawsze atoli ściśle zachowywane? zkąd zasady *zasięgów przemiennych* które sam Pan *Schwerz* przytacza, a z których wykazuje się iawnie że *zasięwy zbożowe iedne po drugich ciągle nastąpione nieudają się tak dobrze iak po korzonkowych albo liściowych roślinach*. Czemu wreszcie (na stronie 231) sam Pan *Schwerz* kolęzy przemiennej mieni o 10. od sta lepszą, inną zaś (na stronie 253) barbarzyńską nazywa? Czemu wreszcie (na stronie 248) wykazuje, że w Szwaycaryi w powszechności biorąc *zasięwy zbożowe mają się do uprawy innych roślin w stosunku iak 18 do 12; gdy tymczasem w gospodarstwach tróypolnych stosunek ten iest iak 2 do 0*. Takie więc gospodarstwa Szwaycarskie nie dają bynajmniéj świadectwa korzystnego za trybem gospodarstw tróypolnych.

(*Dalszy ciąg w następującym Nrze*)